

ಮಾಡೊಂಡೊನು ನಾನು. ನಿನು ಇವು ಅಗ್ನಿದ್ವೇ ನಾನ್ಯಾಕೆ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಅಗ್ನಿದ್ವೇ? ಅದೂ ಅಲ್ಲಿ...”
“ಅದೂ ಅಲ್ಲಿ?”

“ಚಂದದ ಹೀಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಂದುವರಿದ್ದೆ ಸಾಕಾ ಕಸ್ತುರಿ? ಬುಧಿವಂತ ಹೀಗೇನೂ ಬೇಳಿಲಿ...”
ಕಸ್ತುರಿಯ ಮುಖಿನ್ನೆ ರಂಗೇರಿತ್ತು. ಯಾರು ಹೇಗೆ ಇರಲಿ, ರಾಜೀವ ತನ್ನನ್ನು ಶ್ರೀತಿಯಿಂದ, ಗೌರವದಿಂದ ನಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಅವನ ಒಲುಮೇಗೆ ಕುಂಡೆಸುವ ಕೆಲಸ ತನ್ನಂದಾಗಬಾರದು. ಅವನ ಶ್ರೀತಿಯ ಅಪ್ಯಾನನ್ನು ತನ್ನ ಅಪ್ಯಾನತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇಳ್ಳಿಯವರಿಗೆ ಈ ಮನೆ ತನ್ನದೆಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ. ತನ್ನ ತೌರು ಬೇರೆಯಲ್ಲ, ಗಂಡನ ಮನೆ ಬೇರೆಯಲ್ಲ. ತನ್ನ ನಿರ್ಧಾರದಿಂದ ಕಸ್ತುರಿಯ ಮನಸ್ಸು ಹಗುರಾದರೂ ಆಗೇಗೆ ಸ್ನಾವೇಶಗಳು ಕಾರಣವಾಗಿ ಅವಳ ಚಿತ್ತಶಾಂತಿ ಕಲಪತ್ತಿತ್ತು. ಹಾಗೇಯೇ ತಿಳಿಯೂ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ನಡುವಿನ ಅವಧಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಡನನ್ನು ದೂರುವ ಮಾತಾಡಿದೂ ಹಾಗೆ ಮಾತಾದಿದ್ದು ತಪ್ಪೆ ಎಂದು ಬಹುಬೇಗ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುವವು ಅವಳು ಪಕ್ಷವಾಗಿದ್ದಳು, ಕಳೆದ ಎರಡು ವರ್ಷಗಳಲ್ಲಿ.

★ ★ ★

ಬ್ರಾಹ್ಮ ಪರಿಕ್ಷೇ ಪಾಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಸಂದರ್ಭನ ಮುಗಿ, ಕಸ್ತುರಿ ಅಭಿಸರ್ಥ ದರ್ಜೆಗೆ ಪದೋನ್ನತಿ ಹೊಂದಿದಲು. ಈಗಿದ್ದ ಜಾಗದಿಂದ ಬೇರೆ ಉರಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆಯಾಯಿತ್ತು. ಎರಡು ವರ್ಷ ಮೊದಲು ಇಜ್ಞಾನಿನ ಮತ್ತೆಗೆಯ ಶಾಖೆಗೆ ತ್ರಾನ್‌ಫರ್ ಆಗಿದ್ದ ರಾಜೀವ ಹೆಂಡಿಗೆ ವರ್ಗಾವಣೆ ಆದ ಕಡೆಗೆ ತಾನೂ ಸ್ಥಳಾಂತರಗೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ನಡೆಸಿಕೊಡಿದ. ನೋಕರಿಯಲ್ಲಿರುವವರಿಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಹಜ ಎಂದು ಭಾವಿಸಬೇಕಾದ ಅತ್ಯೇ ಸುವರ್ಣ ಮಗ, ಸೋಸೆ ಬೇರೆ ಕಡೆ ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸಂದರ್ಭ ಕಂಡು ವಿಚಲಿತರಾದರು. ಇಂತಾದ್ದೇಂದು

